

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5257/2019
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Митрашиновић, адвокат из ..., против туженог ПД „Термоелектране и копови Костолац, д.о.о Костолац, чији је пуномоћник Анђелија Миливојевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 485/2011 од 21.03.2012. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 485/2011 од 21.03.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 256/2010 од 12.03.2010. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име накнаде за трајне засаде који се налазе на експроприсаним парцелама кп.бр. .. виноград од 4,47 ари и кп.бр. .. виноград од 9,09 ари, ... Виногради, уписаних у Лист непокретности број .. КО ..., износ од 1.472.660,00 динара, са законском затезном каматом од 12.01.2009. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева којим је тражено да се тужени обавезе да исплати накнаду преко досуђеног до траженог износа, као и да се тужени обавезе да на досуђени износ, исплати законску затезну камату за период од 25.09.2002. године до 12.01.2009. године и да тужиоцу на име накнаде штете за изгубљену добит исплати износ од 2.981.158,00 динара, са законском затезном каматом од 12.01.2009. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 485/2011 од 21.03.2012. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде за трајне засаде на експроприсаним парцелама кп.бр. .. виноград од 4,47 ари и кп.бр. .. виноград од 9,09 ари, у месту ... Виногради, уписаних у Лист непокретности број .. КО ..., износ од 1.472.660,00 динара, са законском затезном каматом од 12.03.2010. године до исплате као и делу става другог изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражена накнада штете на име изгубљене добити у износу од 2.981.158,00 динара, са законском затезном каматом од

12.01.2009. године до исплате, као и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда, у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу који се односи на исплату законске затезне камате за период од 12.01.2009. године до 12.03.2010. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 78/2018 од 19.04.2019. године, не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 485/2011 од 21.03.2012. године.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. става 2. тачке 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), установио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 07.05.2008. године и преиначена 26.03.2009. године. Вредност побијаног дела предмета спора износи 1.472.660,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (1 евро= 94,9671 динара, представља динарску противвредност 15.507,05 евра. Првостепена пресуда је донета 12.03.2010. године, а другостепена пресуда је донета 21.03.2012. године.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 100.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 394. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. у вези члана 412. став 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**